

*Стрюковата К. ст.гр. ФК-10-2
Науковий керівник:
ст. викл. Семеніхіна О.І.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет», м. Дніпропетровськ, Україна)*

МОНІТОРИНГ КЛІЄНТІВ БАНКУ ЯК ЗАСІБ УПРАВЛІННЯ ТА МІНІМІЗАЦІЇ КРЕДИТНОГО РИЗИКУ

Підґрунтям розвитку економіки будь-якої країни є її стабільна та надійна банківська система, ключовим завданням якої є забезпечення суб'єктів господарювання кредитними ресурсами. Але процес кредитування супроводжується значними ризиками для банку. Враховуючи те, що підприємства України працюють в умовах невизначеності, управління кредитним ризиком виходить на перший план в процесі фінансового менеджменту банку.

Формування ефективної політики управління кредитним ризиком в банку потребує всебічного обґрунтування пріоритетних напрямів його оцінки для досягнення динамічного, стабільного стану банку. Для проведення оцінки кредитного ризику банком повинна бути створена відповідна методична база. Це обумовлює важливість удосконалення організаційно-методичних підходів, необхідних для проведення оцінки кредитного ризику.

Управління кредитної діяльності має передбачати підвищення ефективності заходів, метою яких є запобігання, уникнення несприятливих для банку ситуацій щодо повернення основної суми боргу за виданими позиками та нарахованих відсотків. Якісна оцінка кредитоспроможності та постійний моніторинг кредитного ризику є тими напрямками, які дасть максимальний результат щодо мінімізації кредитного ризику [1]. Тому, вивчення теоретичних аспектів кредитного ризику банку, оцінки кредитоспроможності клієнтів та проведення кредитного моніторингу на практиці є досить актуальним питанням у наш час.

Організація кредитного моніторингу в банках - це сукупність форм і методів, що застосовуються підрозділами банків у процесі постійного спостереження за своєю кредитною діяльністю за наступними напрямками: моніторинг кредитного ризику, моніторинг кредитного портфеля, моніторинг кредитної політики [2].

Моніторинг кредитної політики проводиться з метою визначення «цільових ринків», клієнтури, прийнятні або неприйнятні ризики для банку. Моніторинг кредитної політики здійснюється відповідно до загальної стратегії діяльності банку. Кредитний комітет банку в своїй діяльності керується вимогами чинного законодавства, нормативами НБУ, Статутом банку, затвердженою стратегією банку, обліковою політикою банку на певний рік, а також принципами мінімізації кредитного ризику при середньому кредитному портфелі[3]

Основною метою контролю за зміною рівня ризику є недопущення підвищення рівня індивідуального кредитного ризику понад встановлений нормативними документами банку рівень. Постійний контроль за індивідуальним кредитним ризиком, а саме моніторинг кредитного ризику клієнтів, допомагає вчасно виявляти проблемні кредити, а також здійснювати перевірку відповідності дій кредитних працівників основним вимогам кредитної політики банку [3].

Сумуючи вищевказане, слід зазначити, що постійний моніторинг клієнтів банку дозволяє своєчасно реагувати на негативні сигнали, змінювати пріоритети в сфері кредитування, вдосконалювати кредитний процес з метою підвищення його ефективності та зниженні кредитного ризику.

Список літератури

1. Андрушків Т.В. Проблеми оцінки кредитоспроможності позичальників в управлінні кредитним ризиком банку [Текст] / Т.В. Андрушків // Актуальні питання теорії і практики банківської діяльності. – 2008. - № 2(15). – С. 113-118.
2. Арсанукаева А.С. Класифікація кредитного моніторинга в комерційному банку / А.С. Арсанукаева // Вестник Российского экономического университета им. Г.В. Плеханова – 2007. – №: 5. – С. 92-97
3. Н. Л. Островська Теоретичні та практичні аспекти організації моніторингу кредитної політики в банку [Текст] / Н. Л. Островська // Ефективна економіка. -2013. - №6 – Режим доступу URL// <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2349>.

